

eisini vinkonan Terese havi ein finger við í spælinum.

– Eg mætti av tilvild Páll Arge í Keypmannahavn á einum staði, har eg arbeiði. Har var ikki so nógv at gera hetta kvöldið, so eg prátaði eitt sindur við hann og ein annan, ið var saman við honum, sigur Terese.

– Tað vísti seg, at Páll var føroyingur, og so kundi eg ikki lata vera við at fortelja, at eg hevði ein vinkonu, ið var ættað úr Føroyum, og at talan var um sangarinnuna Yasmin. Endin varð tann, at Páll gjørdist áhugaður í at fáa at vita, um tað kanska hevði borið til at fingið hana at komið til Føroya at sungið, eftirsum hon kortini hevur sínar røtur her.

Hetta prátið hevur so ført við sær, at Yasmin fyrri aðru ferð í lívi sínum er komin til Føroya.

Aftur til Føroya í summar

– Eg havi tvey eldri systkin, ið av ymsum orsökum hava verið eitt sindur dúgligari enn eg at vitja hendanvegin, meðan eg ofta heldur eri farin suðureftir. Pápi mín er jú úr Turkalandi, sigur Yasmin.

– Men eg dugi nú væl at síggja, at hetta als ikki er seinasta ferðin í Føroyum, um tað stendur upp til mín. Tá eg fyrr í dag tosaði við drongin hjá mær, fekk hann næstan ikki orðið upp, tí eg alla útinavildi fortelja hon-

Meðan tær eru í Føroyum, búgva Yasmin og Terese á Hotel Føroyum. Her hyggja tær at listaverkum hjá Tróndi Patursson, sum hanga í gongini á hotellinum

um, hvussu gott tað var at vera í Føroyum, og at higar skuldu vit fara – helst longu í summar, tá veðrið óivað eisini er betri í Føroyum.

Nógva familju rundan um seg

Yasmin er annars avgjørt ikki óvon við føroyingar. Í Keypmannahavn og yvirhøvur niðri í Danmark hevur hon ein stóran part av føroysku familju síni rundan um seg.

– Mamma mín flutti niður til Danmarkar sum átjan ára gomul, og nakað eftir tað mætti hon pápa mínum. Og her niðri býreisini ein mostur mín, so eg havi systkina-børn og onnur, ið eg havi tætt tilknýti til, greiðir Yasmin frá.

– Tá familjan er saman, eitt nú tá mamma mín og mostur tosa saman, gongur tað fyrri seg á føroyskum.

Her skundar blaðmaðurin sær at stínga ein spurning inn ímillum, um Yasmin so eisini skilur føroyskt og dugir at tosa føroyskt:

– Eitt lítið sindur, sigur hon, sum um hon ikki hevði gjørt annað í lívinum, enn tosað føroyskt...

Einaferð seinni í samrøðuni svarar hon við einum so stórum »Noy«, at ein aftur fer at ivast í, um tað veruliga passar, at hon bert einaferð fyrr hevur verið og vitjað í Vestmanna, har omman og abbin, umframt onnur familja, búgva.

Dámar skerpið – men ikki luktin

Føroyskur matur er heldur ikki fremmandur fyrri henni.

– Eitt nú dámar mær væl at eta skerpið, og tað er nakað, eg saktans kundi hugsað mær at átt inni, so eg kundi fingið mær ein bita av og á, tá eg havi hug til tað. Men so er tað lukturnin, ið býður mær eitt sindur ímóti. Tað ber tíð helst til at venja seg til hann, sigur hon.

– Turran fisk dámar mær eisini væl, og tað plagi eg at eta viðhvørt. Men eg havi ikki spik afturvið – tað er eitt sindur ov nógv av tí góða, so eg fái mær smør í staðin. Hinvegin eri eg ikki so glað fyrri knetti. Har er tað tálgin, ið ikki hugar mær serliga væl.

Stolt av at vera føroyingur

Yasmin heldur um seg sjálva, at hon er meira føroysk enn turkisk.

– Eg kenni stórri tilknúti til Føroyar enn Turkaland, og eg má siga, at eg eri stolt av at vera føroyingur, eisini hóast meginparturin av útdindunum, ein frættir úr Føroyum niðri í Danmark snúgva seg um kreppu og arbeiðsloysi, sigur hon.

– At eg nú eri komin til Føroya og líkasam kann hyggja meg eitt sindur um,

haldi eg eisini er við til at styrkja mín føroyska identitet.

Skiftir nú stíl

Ílla ber til at gera eitt prátið við Yasmin uttan eisini at koma eitt sindur inn á tónleik.

Og har hevur hon okkurt at fortelja, tí hon er júst nú í ferð við at skifta stíl tónlistarlaga.

– Eg havi frammanundan mest fingist við hip-hop og house music, men eri nú meira farin yvir til jazz. SO í løtuni havi eg tveir bólk, ein til tann tónleikin, eg havi fingist við, og so ein jazz-bólk, sigur hon.

– Jazzurin og tann eitt sindur stillari tónleikurin er hóskar mær betur, og tað er eisini eitt annað publikum, ið lurtar eftir tí tónleikinum. Tey, ið lurtadu eftir mær, tá eg kom fram síðst í 80-unum, eru jú eisini blivin eldri.

Yasmin leggur aftrat, at ein av hennara komandi tónleikadreymum fer at vera, at hon kundi hugsað sær at sungið jazz á festivalinum, sum er í Havnini hvørt summar.

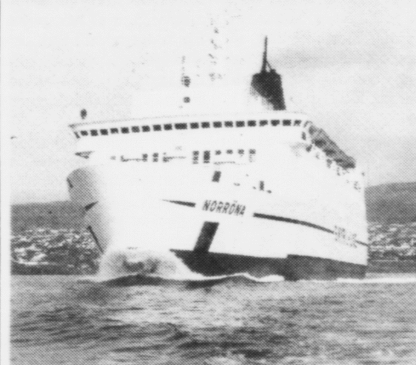
– So hevði eg jú havt enn eina orsök til at vitja Føroyar, endar hon samrøðuna.

Nú er klokkan farin av hálvgun ellivu, og tær báðar treingja til eitt sindur av hvíld eftir ein strævan dag við nógvari ferðing.

Vit biðja góðanatt, og so skundar blaðmaðurin sær avstað fyrri at fáa myndir og orð upp á pláss í góðari útdind leygardagsblaðið.

Orð & myndir:
Hilmar Jan

MANNING

Hervið verður søkt eftir manning til M/F. Norrønu til summarsiglingina 1994, sum byrjar 4. juni.

Størvini, ið sett verða, umfata allar deildir innan catering, so sum:

hovmeistarar/pursarar, kokkar, bakarar, sleiparar, bærffólk, kafeteriafólk, tænarar, kioskgentur, koytugentur, informationsgentur og hjálparfólk.

Tað er ein fyrimunur fyrri at verða settur í starv, at viðkomandi hevur lokið brandskeið, sum er undir 5 ára gamalt, og trygdarskeið viðvíkjandi útsetan av bjargingarbátum og flakum.

SKRIVLIG UMSÓKN verður at senda til

P/F. SMYRIL LINE
Postboks 370
FR-110 Tórshavn